

Arrest

nr. 270 306 van 23 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
 X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
 Vaderlandstraat 32
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2020 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 17 februari 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 3 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is geboren op 19 mei 2006 in Iran. Haar moeder diende mede namens verzoekster een verzoek om internationale bescherming in op 5 april 2018. Op 8 januari 2019 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Het beroep tegen deze

beslissing werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 228 738 van 13 november 2019.

1.2. Verzoekster dient op 9 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Zij wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') gehoord op 4 november 2020, bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

1.3. Op 12 november 2020 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Iraans staatsburger afkomstig uit Borujerd. Je verliet Iran op legale wijze samen met jouw ouders, A. M. K. B. (O.V. X) en L. M. (O.V. X), en jouw zus S. K. B. (O.V. X) toen je vijf jaar oud was. Jullie woonden ongeveer 5 jaar lang in Turkije en werden er erkend als vluchteling door de Verenigde Naties. In Turkije bekeerde jouw gezin zich tot het christendom. Omdat de wachttijd om een land toegewezen te krijgen uitliep, besloot jouw vader om samen met het gezin op illegale wijze naar Griekenland te reizen, waar jouw ouders eind 2015 om internationale bescherming verzochten. Jullie verbleven in een opvangcentrum en werden door de Griekse autoriteiten erkend als vluchteling. Je leefde in Griekenland zonder vreugde. Je werd gepest op school omdat je niet goed kon lezen en schrijven. Moslims van Arabische en Afghaanse origine treiterden en beledigden jullie omwille van jullie religieuze overtuiging. Ook in het opvangcentrum werd je altijd lastiggevallen door jongens. Je werd achtervolgd en uitgescholden. Je werd gedwongen om te roken. Jouw zus werd eens verbrand met sigarettenpeuken. Je vader werd door onbekende Arabieren met een mes bedreigd in de trein. Toen jullie de politie op de hoogte brachten van de incidenten, deed ze niets. 's Nachts gooiden onbekenden stenen naar jullie deur, wat veel lawaai maakte. Eenmalig werd je door een aantal jongens van het centrum in het nauw gedreven. Ze hielden jou allemaal vast en een van hen probeerde je kleren uit te trekken en je aan te randen. Omdat net op dat moment een assistent afkwam, kon je ontkomen. Door de aanhoudende problemen met de andere bewoners van het centrum vreesden jullie dat het ooit tot fysiek geweld zou komen en voelden jullie zich onveilig. Jouw vader en jouw, destijds minderjarige, zus Sara vertrokken eerst naar België. Jouw vader diende een verzoek om internationale bescherming in op 21 december 2017, waarin hij bovenstaand geschetste situatie in Griekenland aanhaalde. Aangezien jouw moeder nog een medische behandeling onderging in Griekenland, bleven jij en jouw moeder nog in Griekenland. Op een nacht was jouw moeders insulinegehalte veel te laag en moest ze naar de dokter. Die vertelde haar dat de insuline die ze kreeg overtijd was. Je had schrik dat er iets met jouw moeder zou gebeuren en durfde 's nachts niet meer te slapen. Jij en jouw moeder kwamen eveneens naar België in maart 2018. Op 5 april 2018 diende jouw moeder eveneens een verzoek om internationale bescherming in. Jij stond toen, als minderjarige, op de bijlage bij het verzoek van jouw moeder. Jouw ouders verklaarden in het kader van hun verzoek dat ze in Griekenland problemen hadden om werk en huisvesting te vinden en dat de gezondheidszorg daar ontoereikend was. Bovendien haalden ze aan dat jullie gezin belaagd werd door andere vluchtelingen in Griekenland van Arabische of Afghaanse origine vanwege jullie bekering tot het christendom. Ze verklaarden verder dat jij en jouw zus op school gepest werden. De verzoeken van jouw beide ouders werden niet-ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal op 8 januari 2019. Deze beslissingen werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 13 november 2019, die oordeelde dat jouw ouders niet aantoonde dat jullie in een situatie zouden terechtkomen die zo ernstig is dat er sprake zou zijn van een onmenselijke of vernederende behandeling in Griekenland, noch dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Griekse autoriteiten in geval van dergelijke problemen. Jouw ouders gingen niet verder in beroep tegen deze beslissingen. Op 9 december 2019 diende jouw zus Sara, die inmiddels meerderjarig geworden was, een eigen verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde dag diende jij als minderjarige een verzoek in onder je eigen naam. Op 6 mei 2020 werd het verzoek van jouw zus niet-ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal. Je vreest dat jou bij een terugkeer naar Griekenland ernstige dingen zouden overkomen en bent bang voor je veiligheid.

Je bent in het bezit van je shenasnameh (geboorteboekje), uitgereikt in Iran en legde een aantal attesten van de psycholoog neer door wie je in België wordt opgevolgd, waaruit blijkt dat je te kampen hebt met depressieve gevoelens en daarmee gepaarde gaande klachten zoals piekeren, jezelf isoleren en slaapproblemen.

Na het onderhoud op het Commissariaat-generaal legde jouw advocaat tevens het evolutieverslag neer van het centrum van het Rode Kruis waar je verblijft, opgesteld op 3 november 2011, waarin de voorgaande klachten en depressieve gevoelens bevestigd worden en waaruit blijkt dat je ook soms stemmen hoort. Jouw moeder legde in het kader van haar verzoek nog jouw vluchtelingenpaspoort neer, uitgereikt op 3 maart 2017 door de Griekse asielinstanties; alsook jouw verblijfsvergunning van Griekenland, uitgereikt op 20 april 2016.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit. Ook het feit dat je met depressieve gevoelens en de daarmee gepaard gaande klachten kampt, zoals blijkt uit de attesten van de psycholoog en het evolutieverslag van het opvangcentrum, werd in acht genomen tijdens de behandeling van jouw verzoek. Er werd bij aanvang van het onderhoud geverifieerd of u zich in staat voelde het onderhoud te doen en er werden voldoende pauzes voorzien tijdens het onderhoud en je kreeg zelf de mogelijkheid om een pauze te vragen wanneer nodig (CGVS p. 2, 3). Daarenboven haalde je een incident aan waarvan je ouders niet op de hoogte te zijn, wat je zo wenst te houden (CGVS p. 3). Om hieraan tegemoet te komen, werden jouw verklaringen uiterst vertrouwelijk behandeld. De correspondentie inzake jouw persoonlijke verzoek werd, na overleg met jouw advocaat (CGVS p. 11), enkel verzonden naar het adres van jouw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op **dezelfde gronden** die je **ouders** aanhaalden ter staving van hun verzoek. Aangezien jij en jouw gezinsleden reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, zoals blijkt uit jouw Griekse verblijfsdocumenten, dient ook jouw verzoek ten opzichte van Griekenland beoordeeld te worden. In navolging van je ouders verklaarde ook jij dat jullie moeilijkheden hadden om een onderdak te vinden (CGVS p. 7-8) en dat de gezondheidszorg ontoereikend was – jouw moeder kreeg namelijk overtijdse insuline (CGVS p. 9). Daarnaast verklaarde je dat jullie vaak problemen hadden met mannen of jongens van Arabische of Afghaanse afkomst (CGVS p. 6, 9, 11). Zo werd jouw vader gestoken met een mes en stelde je dat de politie jullie niet geholpen heeft (CGVS p. 9). Je vertelde tevens dat je gepest werd op school omdat je christen bent (CGVS p. 6). Aangaande deze motieven werd evenwel door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest d.d. 13 november 2019 geoordeeld dat jouw ouders niet aantoonde dat jullie in een situatie zouden terechtkomen die zo ernstig is dat er sprake zou zijn van een onmenselijke of vernederende behandeling in Griekenland, noch dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Griekse autoriteiten in geval van dergelijke problemen. Je haalde geen elementen aan die deze beoordeling kunnen wijzigen. Evenmin kan het Commissariaat-generaal dergelijke elementen waarnemen. De vaststelling dat er in jouw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn omwille van jouw jonge leeftijd en jouw mentale problemen werd reeds in rekening gebracht in het verzoek van jouw ouders. De exacte motieven dienaangaande staan duidelijk weergegeven in de beslissingen genomen in hun hoofde in het kader van hun verzoek (zie beslissingen die aan het administratieve dossier werden toegevoegd).

Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat deze zelfde motieven in jouw hoofd wel een apart verzoek rechtvaardigen

Aangaande het door jou aangehaalde incident waarbij je door een aantal jongens in het opvangcentrum vastgegrepen werd en ze aanstalten maakten om jou aan te randen, dient voorts opgemerkt te worden dat, hoewel het Commissariaat-generaal een zekere mate van ernst toekent aan deze gebeurtenissen, er goede redenen zijn om aan te nemen dat dergelijke problemen zich niet meer zullen voordoen daar je gezien jouw beschermingsstatuut niet langer in een opvangcentrum dient te verblijven, waar de problemen zich in het verleden voordeden (CGVS p. 3, 10). Daarenboven zijn er evenmin redenen om aan te nemen dat je, mochten er zich bij een terugkeer toch eventuele veiligheidsincidenten voordoen, geen beroep zou kunnen doen op de Griekse beschermingsmodaliteiten. Je bracht immers niemand van dit incident op de hoogte, ook je ouders of de assistenten in het centrum in Griekenland niet (CGVS p. 3, 10). Dat je ouders al veel aan hun hoofd hebben (CGVS p. 3), betekent an sich niet dat ze jou in geval je slachtoffer dreigt te worden van ernstige veiligheidsincidenten niet zouden bijstaan om de nodige stappen inzake bescherming te nemen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De door jou en jouw ouders neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Jouw shenasnameh staat enkel jouw identiteit en Iraanse afkomst. De attesten van de psychologe staven dat je te kampen hebt met depressieve gevoelens en daarbij horende klachten. Deze feiten worden op zich niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, de schending aan van de artikelen 48/3, 48/6, 57/1, 57/6, § 3 en 62 van de Vreemdelingenwet; van de materiële motiveringsverplichting; van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de zorgvuldigheidsverplichting; van het redelijkheidsbeginsel; van het artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie; van het respect voor het hoger belang van het kind - zie het artikel 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie en het artikel 22bis van de Grondwet.

Zij argumenteert vooreerst dat ingevolge artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet een medewerkings- en samenwerkingsplicht geldt tussen verzoekster en het CGVS en dat dit resulteert in een gedeelde bewijslast. Zij stelt dat ook in geval van een begeleide minderjarige die in eigen naam een verzoek indient, na afwijzing van het verzoek van de ouders, het CGVS de aanvraag zorgvuldig dient te onderzoeken en dat het CGVS op grond van artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet steeds rekening moet houden met het belang van het kind tijdens de behandeling van het verzoek. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Zij stelt dat uit haar uiteenzetting zal blijken dat de commissaris-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen. Verwerende partij heeft volgens verzoekster onvoldoende rekening gehouden met alle elementen aanwezig in het dossier. Zij is van mening dat haar verklaringen over haar persoonlijke situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat ze in een situatie zou terechtkomen die zo ernstig is dat er sprake zou zijn van onmenselijke of vernederende behandeling in Griekenland.

Zij gaat vervolgens in op de onvolledige beoordeling van de eigen feiten en het relaas van verzoekster en stelt dat zij wel degelijk eigen feiten heeft aangehaald en citeert haar verklaringen met betrekking tot een incident met een groepje jongeren in een opvangcentrum (notities PO, p. 10). Zij stelt ook dat zij verklaarde dat zij op school werd bedreigd, uitgesloten, geslagen en gediscrimineerd omwille van haar bekering tot het protestantisme (notities PO, p. 6).

Dit zijn nieuwe en ernstige feiten die volgens verzoekster een persoonlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen die het CGVS nog niet eerder kan beoordeeld hebben bij de verzoeken van haar ouders, omdat dit niet eerder werd verteld. Zij verwijst verder naar rechtspraak van de RvV waarin het belang van correcte landeninformatie wordt onderstreept en stelt dat verwerende partij geen concrete landeninformatie heeft geraadpleegd om de eigen feiten aangebracht door verzoekster te beoordelen.

Met betrekking tot de onveiligheid in de kampen, hekelt verzoekster het onderscheid dat wordt gemaakt tussen de situatie van een verzoeker om internationale bescherming en de situatie van een begunstigde van internationale bescherming en de stelling van het CGVS dat zij niet meer in kampen zal moeten verblijven omdat zij internationale bescherming geniet. Zij stelt dat het onderscheid puur artificieel en theoretisch is en stelt dat *“Uit de rechtspraak van het HvJ en van uw Raad blijkt dat er weldegelijk rekening gehouden moet worden met de zaken die tijdens de asielprocedure zijn gebeurd. Het loutere feit dat zij en haar gezinsleden genieten van internationale bescherming in Griekenland, betekent nog niet dat de bescherming van de Griekse autoriteiten effectief zou zijn geworden en dat zij niet meer in de onveilige kampen zouden moeten verblijven.”* Zij verwijst vervolgens naar de Study in Focus: *“integration of refugees in Greece, Hungary, Italy”* van het Europees Parlement 2018, waarin de problemen met betrekking tot huisvesting beschreven worden en stelt dat ook verzoekster stelde dat het heel moeilijk was om een woning te huren. Zij verwijst vervolgens ter staving naar Pro Asyl, *“Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation”* van 18 april 2019 (stuk 4), het artikel van de Commissioner for Human Rights van 31 oktober 2019 (stuk 3) en een recent bericht van UNHCR van juni 2020 waarin benadrukt wordt dat erkende vluchtelingen in Griekenland onvoldoende ondersteuning krijgen inzake opvang en dat veel erkende vluchtelingen op straat belanden (stuk 5). Zij betoogt dat de onveiligheid in de kampen dus een relevant feit blijft ongeacht de toekenning van de status aangezien vluchtelingen ofwel in kampen worden ondergebracht ofwel op straat belanden. Onder verdere verwijzing naar stukken 6, 7 en 8 stelt verzoekster dat het CGVS een grove beoordelingsfout maakt. Zij citeert tot slot nog uit *“Returned recognized refugees face a dead-end in Greece”* over de precaire situatie van vluchtelingen die worden teruggestuurd naar Griekenland (stuk 9) en stelt tot slot dat *“Het loutere feit dat zij en haar gezinsleden genieten van internationale bescherming in Griekenland, betekent nog niet dat de bescherming van de Griekse autoriteiten effectief zou zijn geworden en dat zij niet meer in de onveilige kampen zouden moeten verblijven. Tevens houdt verweerster niet voldoende rekening met de gevoeligheid van deze materie en de schaamte die daarmee gepaard gaat. Zo doende is het te begrijpen dat zij dit incident liever niet door vertelde aan haar ouders. Verzoekster geeft eveneens in haar verhoor aan dat psychische begeleiding in Griekenland toen niet voorhanden was en is wegens te duur. Tevens verklaart verzoekster dat zij ook op straat werd lastig gevallen. Aldus is haar schrik niet alleen te maken met incidenten die zich voordeden binnenin het centrum: (zie CGVS verhoor pg 10).”*

Zij gaat vervolgens in op het kwetsbaar profiel van verzoekster omwille van haar jonge leeftijd en stelt dat het CGVS te weinig rekening houdt met het hoger belang van het kind wat niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook een invloed heeft op de beoordeling *an sich*. Vervolgens benadrukt zij haar kwetsbaar profiel omwille van haar psychologische problemen en stelt dat zij al heel wat heeft meegemaakt en daardoor te kampen heeft met depressieve gevoelens, angsten en daarmee gepaard gaande klachten, wat eveneens werd aangekaart door het voorleggen van attesten van haar psycholoog en het evaluatieverslag van het opvangcentrum, waaruit blijkt dat het de laatste tijd bergaf gaat met verzoekster (stukken 10 en 18). Zij wijst er op dat deze medische attesten bijkomende recente attesten zijn dewelke werden voorgelegd tijdens de asielprocedure van de minderjarige en niet werden beoordeeld in het kader van het verzoek van de ouders. Zij stelt hierover: *“Het is zelfs zo schrijnend dat de minderjarige dient te worden opgenomen in een jeugdinstelling. Zij legt een recent voorschrift dd. 29/10/2020 van haar dokter neer voor een opname in de kinder- en jeugdpsychiatrie. (zie het stuk 11) Dit toont aan dat haar mentale toestand precair en ernstig te noemen is. In België beschikt ze over de nodige en kwalitatieve psychologische begeleiding, die ze in Griekenland niet heeft gehad en zal kunnen krijgen.”* Verzoekster verwijst vervolgens naar haar verklaringen over het gebrek aan psychologische hulp in Griekenland, stelt dat zij met betrekking tot haar depressie niet op dezelfde of gelijkaardige manier ondersteund wordt in Griekenland en dat geen rekening werd gehouden met haar psychisch lijden en dat een grondig onderzoek dient te gebeuren naar de kwetsbaarheid van verzoekster (zie rechtspraak RvV, stuk 12). Zij stelt vervolgens: *“De kwetsbare toestand van de minderjarige vanwege haar problematische psychische toestand is een eigen feit in hoofde van de verzoekster en grotendeels het gevolg van de eigen feiten die zij in Griekenland heeft moeten meemaken. Het verzoek is bijgevolg ontvankelijk. Alwaar het CGVS oordeelt dat ze de kwetsbaarheid reeds bij het verzoek van de ouders heeft beoordeeld dient te worden vastgesteld dat dit dan wel uiterst summier werd gedaan.”* Zij stelt dat verwerende partij niet concreet en gedetailleerd ingaat op het kwetsbaar profiel en medische problematiek van verzoekster, wat niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek en besluit dat *“De nieuwe medische attesten werden nog niet beoordeeld en daarenboven is de toestand van verzoekster sedert de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen*

jegens de ouders er serieus op achteruit gegaan, hetgeen als een nieuw en eigen element uitmaakt dat ten gronde dient te worden beoordeeld."

Verzoekster wijst tot slot nog naar de impact van de coronacrisis en citeert het AIDA rapport update 2020 waaruit blijkt dat toegang tot medische zorg voor asielzoekers en vluchtelingen in Griekenland problematisch is (stuk 16). Zij besluit haar betoog als volgt: *"Er wordt geconcludeerd dat er geen adequate toegang is tot gezondheidszorg voor migranten in de praktijk. Dat verzoekster geen toegang zal krijgen tot de gezondheidszorg en dat dit in het licht van de huidige corona crisis een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt. Verzoekster wenst in dit kader te verwijzen naar een recent bericht van UNHCR waarin benadrukt wordt dat erkende vluchtelingen in Griekenland, onvoldoende ondersteuning krijgen m.b.t. opvang. Er is onvoldoende accommodatie in Griekenland, waardoor vele erkende vluchtelingen op straat belanden. Door de Coronacrisis wordt de situatie steeds erger (zie het stuk 5). Deze noodkreet van het UNHCR verscheen zelfs voordat het Griekse opvangsysteem nog meer onder druk kwam te staan door vernieling van kamp Moria én voor de tweede coronagolf. De situatie is intussen enkel maar verslechterd. Verzoekster heeft medische psychologische begeleiding nodig en dient te worden opgenomen in een kinderpsychiatrie. Vermelde objectieve informatie toont duidelijk aan dat dit in Griekenland niet gegarandeerd kan worden. Hieruit volgt dat de verzoekster wel degelijk een ernstig risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer naar Griekenland en dat er een nood is aan bescherming in België. Het CGVS laat na met deze objectieve informatie m.b.t. de kwetsbaarheid van migranten binnen Griekenland nopens het coronavirus rekening te houden."*

Verzoekster vraagt haar de vluchtelingenstatus minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen met oog op verder onderzoek.

2.2. Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) dd. 12/11/2020;
2. Study in Focus: *"Integration of refugees in Greece, Hungary, Italy"* van het Europees Parlement 2018;
3. Artikel van Commissioner for Human Rights: *"Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities."*, 31/10/2019;
4. Artikel, gepubliceerd door Pro Asyl: *"Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation."* dd. 18/04/2019;
5. *"Greece must ensure safety net and integration opportunities for refugees"*, UNHCR, 02.06.2020 (<https://www.unhcr.org/news/briefing/2020/6/5ed603924/greece-must-ensure-safety-net-integrationopportunities-refugees-unhcr.html>);
6. *"Greece's Moria Camp Fire: What's Next? Refugees Now Sleeping on the Streets Need Protection and Assistance"*, Human rights Watch dd. 12.09.2020 (<https://www.hrw.org/news/2020/09/12/greeces-moriacamp-fire-whats-next>);
7. *"Greece/EU: Bring Moria Homeless to safety"*, Human rights Watch dd. 16.09.2020 (<https://www.hrw.org/news/2020/09/16/greece/eu-bring-moria-homeless-safety>);
8. *"New camp for refugees in Greece 'worse than Moria'"* DW Deutsche Welle, Infomigrants, dd. 28.09.2020, (<https://www.infomigrants.net/en/post/27575/new-camp-for-refugees-in-greece-worse-than-moria>);
9. Artikel, gepubliceerd door rseagean: *"Returned recognized refugees face a dead-end in Greece"* dd. 09/01/2019;
10. Brief klinische psychologe S. R.;
11. Voorschrift dokter voor een opname in de kinder- en jeugdpsychiatrie;
12. Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 210 384 van 1 oktober 2018 in de zaak 224.725/V;
13. *"Greece: Devastating fire compounds overcrowding and COVID-19 challenges in Refugee camp"* UN news, 09.09.2020 (<https://news.un.org/en/story/2020/09/1071942>);
14. *"'Everyone at risk' as coronavirus cases pick up among migrants and refugees sheltering in Greece"*, UN news, 02.04.2020 (<https://news.un.org/en/story/2020/04/106Q972>);
15. *"First coronavirus death in Greek migrant camp"*, Infomigrants, dd. 28.09.2020 (<https://www.infomigrants.net/en/post/27584/first-coronavirus-death-in-greek-migrant-camp>);
16. Aida Rapport: Greece update januari 2020;
17. Bewijs kosteloze juridische bijstand;
18. Evolutieverslag Rode kruis dd. 03.11.2020.

3. Beoordeling

3.1. De minderjarige verzoekster diende op 9 december 2019 een eigen verzoek om internationale bescherming in op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De Raad herinnert er aan dat eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk *“nieuwe elementen”* of feiten hoeven te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de moeder van verzoekster een verzoek om internationale bescherming indiende op 5 april 2018 en dat zij bij het CGVS gehoord werd op 21 november 2018. Dit verzoek werd door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op 4 januari 2019 op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU lidstaat, met name Griekenland. Het beroep ingesteld tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest nr. 228 736 van 13 november 2019.

Volgens artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed dit verzoek ook in te dienen namens de haar vergezellende minderjarige vreemdelingen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent. Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming. Het is niet betwist dat het verzoek dat door verzoeksters moeder werd ingediend in 2018 mede namens verzoekster werd ingediend. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat verzoekster toen als minderjarige op de bijlage van haar moeder werd vermeld. De Raad stelt vast dat dit element niet wordt betwist door verzoekster. Uit niets kan blijken dat het eerdere verzoek van haar moeder niet werd ingediend mede namens verzoekster.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster als minderjarige geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen omdat uit het administratief dossier blijkt *“dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek. Aangezien jij en jouw gezinsleden reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, zoals blijkt uit jouw Griekse verblijfsdocumenten, dient ook jouw verzoek ten opzichte van Griekenland beoordeeld te worden.* Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters Griekse verblijfsvergunning de vermelding *“beneficiary of international protection”* draagt en dat deze is uitgereikt op 20 april 2016 met een geldigheidsduur tot 20 april 2019.

Het is niet verder ook niet betwist dat verzoeksters ouders internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland. Uit de documenten in het administratief dossier blijkt dat ook de Griekse verblijfsvergunningen van de ouders van verzoekster vermelden dat zij begunstigden van internationale bescherming zijn en dat de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunningen eveneens verstreken is op 20 april 2019. Uit niets kan blijken dat de internationale beschermingsstatus van verzoekster zou ingetrokken of beëindigd zijn.

De minderjarige verzoekster haalde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS onder meer een incident met jongen in het opvangcentrum in Griekenland aan waarbij deze poogde om haar aan te randen waar zij met haar moeder verbleef waaraan blijkens de bestreden beslissing het CGVS een zekere mate van ernst toekent. Daarnaast verwijst zij naar het feit dat zij en haar ouders ook nadat zij internationale bescherming hadden verkregen, in het opvangcentrum via een lijst verbleven omdat zij geen woning op de privé-markt vonden en dat haar moeder niet de nodige medische zorg kreeg voor de behandeling van haar diabetes (notities PO, p. 9-10).

3.2.1. Zoals terecht aangevoerd in het verzoekschrift heeft verzoekster ook individuele feiten aangehaald, met name de poging tot aanranding in het opvangcentrum in Griekenland, die niet werden beoordeeld in het kader van de behandeling van de verzoeken van de ouders, aangezien zij dit nog niet eerder heeft verteld. Bijgevolg kon hiermee ook geen rekening worden gehouden bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders, die toen mede namens verzoekster werden ingediend. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de minderjarige verzoekster ook uitdrukkelijk heeft aangegeven dat zij deze feiten niet aan haar ouders heeft durven vertellen en dat zij deze feiten ook voor hen verborgen wil houden. Om die reden werden de kopieën van het persoonlijk onderhoud enkel naar de advocaat van verzoekster opgestuurd, met instemming van verzoekster.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing aan deze feiten een zekere mate van ernst wordt toegekend, maar dat gesteld wordt dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze problemen zich niet meer zullen voordoen aangezien zij, gezien haar beschermingsstatuut niet meer in een opvangcentrum dient te verblijven, waar zich de problemen in het verleden voordeden. De Raad stelt in dit verband vast, zoals reeds aangehaald, dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud uiteenzet dat zij het opvangcentrum moesten verlaten nadat zij de internationale beschermingsstatus hadden verkregen maar dat zij omwille van het gebrek aan financiële middelen geen huisvesting vonden en zich genoodzaakt zagen om te slapen bij kennissen in hetzelfde centrum en zich later voordeden als nieuwkomers om een plaats te krijgen in het centrum, waar zij uiteindelijk het slachtoffer werd van aanranding. Uit de in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie die dateert van na de vermelde arresten van de Raad van 13 november 2019 blijkt dat personen met internationale beschermingsstatus zeer grote moeilijkheden kunnen ondervinden om huisvesting te vinden en dat velen voor langere periodes dakloos worden of in kraakpanden moeten overleven of opnieuw naar opvangcentra moeten gaan voor onderdak, waar bovendien seksueel geweld voorkomt. Dat verzoekster niet meer in een opvangkamp zal moeten verblijven omwille van haar status, kan niet blijken uit haar verklaringen zoals hierboven uiteengezet, terwijl in de beschikbare objectieve landeninformatie onder meer melding wordt gemaakt van dakloze statushouders die door de autoriteiten naar opvangcentra werden gebracht (AIDA, p. 248). Bovendien blijkt uit de door verzoekster bijgebrachte informatie dat in de praktijk statushouders er in een situatie kunnen terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot. Gelet op de wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken en de socio-economische situatie in Griekenland zoals die blijkt uit de rapporten waarnaar wordt verwezen, wordt voor statushouders -waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet meer in het bezit zijn van geldige verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt en is het risico op dakloosheid erg groot. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Dit is zeker het geval voor gezinnen met minderjarige kinderen, waar verzoekster *in casu* deel van uitmaakt.

3.2.2. Met betrekking tot haar psychologische problemen gaf verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat zij een brief kreeg van het Opvangcentrum in België en zij legt onder meer een evolutieverslag voor van het Rode Kruis Vlaanderen van 3 november 2020 neer waarin wordt vermeld dat het op psychologisch vlak de laatste tijd bergafwaarts gaat en dat verzoekster sinds kort spreekt over hallucinaties en stemmen die ze zou horen en dat zelfmoordgedachten weer op de voorgrond staan. Verder wordt in dit verslag gesteld dat de centrumarts antidepressiva voorschreef en dat de centrumarts een aanmelding voor opname in de kinderpsychiatrie voorschreef en dat *“momenteel zijn we in afwachting hiervan”* (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6). Het door verzoekster aan haar verzoekschrift toegevoegde stuk 11 dateert van 29 oktober 2020 en lijkt de aanbeveling door de centrumarts te zijn.

Het door verzoekster eveneens aan het verzoekschrift toegevoegde attest van de Klinisch Psychologe S.R., *“informatie therapeutische begeleiding CGG Waas en Dender”* vermeldt dat verzoekster een eerste maal werd gezien op 22 oktober 2018 op intakegesprek en dat therapie tweewekelijks werd opgestart en een steeds verergerend depressief beeld. Dit stuk is evenwel niet gedateerd.

Uit het voorgaande kan blijken dat zij op het ogenblik van de bestreden beslissing kampte met ernstige psychologische problemen en dat de centrumarts een aanmelding voor de kinderpsychiatrie heeft voorgeschreven.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoekster aangehaalde mentale problemen reeds beoordeeld werden in het verzoek van haar ouders, stelt de Raad vast dat het arrest van de Raad nr. 228 737 van 13 november 2019 inzake het beroep ingediend door verzoeksters vader inderdaad verwijst naar de psychologische problemen van verzoekster alsook naar het attest van S.R., dat door verzoekster in het kader van de huidige procedure opnieuw wordt toegevoegd aan het verzoekschrift. Evenwel lagen op het ogenblik van de bestreden beslissing nieuwe stukken voor die dateren van na het arrest van de Raad, zoals hierboven uiteengezet. Enkel het niet gedateerde attest van S.R. werd in het arrest van de Raad van 13 november 2019 beoordeeld. Uit de door verzoekster voorgelegde stukken blijkt evenwel dat haar psychologische toestand verslechterde na het arrest van de Raad. De Raad kan verzoekster volgen waar zij stelt dat op het ogenblik van de bestreden beslissing er ernstige indicaties waren van een bijzondere kwetsbaarheid van de minderjarige verzoekster in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake verzoeken van personen die reeds internationale bescherming hebben verkregen in een andere EU lidstaat (zie HvJ, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, 19 maart 2019 en HvJ, C-517/17, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, 16 juli 2020) en dat de commissaris-generaal hiermee onvoldoende rekening heeft gehouden. Zoals reeds aangehaald werden haar mentale problemen weliswaar mee beoordeeld door de Raad in het arrest gewezen in hoofde van haar vader, maar blijkt uit de stukken in het administratief dossier dat deze problemen daarna significant verslechterd zijn. Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat het onderzoek door verwerende partij met de vereiste zorgvuldigheid werd gevoerd.

3.2.3. De Raad herinnert aan artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt: *“Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.”* Dit artikel moet worden met artikel 24 van het Handvest en de toelichtingen daarbij (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17). Uit het geheel daarvan blijkt dat het beginsel van het belang van het kind als een onderzoekspllicht kan worden opgevat.

3.2.4. *In casu* gaat het om een minderjarige verzoekster die internationale bescherming geniet in Griekenland. Om vast te stellen of de minderjarige verzoekster eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen moet in het licht van de voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie eerst worden nagegaan of het vermoeden dat haar grondrechten als statushouder er gerespecteerd worden, weerlegd wordt doordat eigen feiten worden aangehaald die aantonen dat zij in de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster minderjarig is en dat zij in het licht van de beschikbare landeninformatie een bijzonder kwetsbaar profiel had op het ogenblik van de bestreden beslissing in de zin van de voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie omwille van een combinatie van factoren, met name haar jeugdige leeftijd, haar psychologische problemen en het feit dat haar verblijfsvergunning en dat van haar ouders niet langer geldig is. Evenwel ontbreekt actuele informatie met betrekking tot verzoeksters individuele omstandigheden. Ter terechtzitting verklaart de raadvrouw van verzoekster die *loco* optreedt, dat de *dominus litis* nog steeds een mandaat heeft om de belangen van verzoekster te behartigen, wat niet betwist wordt door verwerende partij.

Gelet op het voorgaande kan op dit ogenblik in deze zaak niet vastgesteld worden of de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet vervuld zijn, zonder verder onderzoek naar de actuele situatie van de minderjarige verzoekster.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 november 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET